

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 39.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088499792.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Naar jeg ved *Nytaaret 1855* fæster mine Øjne paa det lille og svage, men dog med Æren ældgamle »*Danmarks Rige*«, paa Danskernes forsmaaede men dog yndige *Modersmaal* og paa den vel ingenlunde lydesløse men dog livsalige *Menneskelighed*, som fra Slægt til Slægt kaldes *Danskhed*, da er det langt fra, at jeg kan istemme nogen Seiers-Sang paa den Valplads, hvor det saakaldte *Ørstedeske* men igrunden *Carlmoitkiske* Ministerium nys blæste omkuld, eller spaae *Fredegoods-Dage* under det saakaldte *Bangske* men igrunden *Scheelske* Ministerium, der alt har begyndt at gjøre *Rigs-Piller*⁴⁰ af de gamle *Vindfælder*; men jeg fristes langt snarere til at holde en sørgelig Lig-Prædiken over »*Danmarks Rige*« som vor gamle Oldemoder, død i Brude-Sengen, kun skulde dele med sin Arve-Fiende »*Holsten-Gottorp*«, og at spaae hendes gamle Tvillinger »*Dansken* og *Danskheden*« en ligesaa sørgelig Helsot i deres ubarmhjertige Stiffaders Fæhuus. Ja, det fristes jeg til ved *Nytaaret 1855*, men jeg gjør det dog ingenlunde, vel tildeels fordi jeg veed, at ingen Taarer er værre stædte eller vissere spildte end dem, man oversvømmer Papiret med i skrevne Lig-Prædikener, men dog især, fordi jeg selv under de meest fortvivlede Omstændigheder har beholdt og skal, med Guds Hjelp, til min sidste Stund beholde et langt lysere *Haab*, end som saa, om vort elskede Fæderneland. Dette mit *Danske Haab* har vel i det Nærværende ingen anden Grund end min Tro paa Guds Naade og det Danske Folks Livsalighed, men det har dog fra Arilds-Tid en forsvarlig Grund i den *Kiendsgierning*, at hvor sort det end mangen Gang, i Løbet af et Par Aartusinder, har seet ud for det lille *Danmarks Rige*, saa har det dog hidtil altid klaret op igien, før man vidste det, ja, ei sjelden naar det mindst ventedes, og til denne store *Kiendsgierning* hører jo ogsaa det lille Træk i den senest forbigangne Tid, at det forhærdede, sammenfrosne *Januar-Ministerium*, ved et ganske uventet Tøbrud i *December* blev til Vand og til Vind, hvoraf det var sammensat.